

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІ ПІА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІА НАВС У РЕАЛІЗАЦІІ ПРІНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ПІА ПОРЯДКУ*

Нагорнюк Любов Андріївна
курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: Петрова Г.М.
кандидат філософських наук,
доцент кафедри філософії права та юридичної
логіки Національної академії внутрішніх справ

СВІТОГЛЯДНА РЕВОЛЮЦІА СИМОНІ ДЕ БОВУАР

Вона писала книжки, жила вільним життям і не мала дітей. Як на сьогодні – абсолютно нормально. Але ж ідеться про французьку письменницю Симону де Бовуар, яка увійшла у філософські кола ц першій половині II століття.

1949 року вона написала свою найвідомішу працю «Друга статъ». Цей твір дав багатьом європейським жінкам мужність взяти на себе відповідальність за своє життя, йти своїм власним шляхом і не рівнятися на вимоги й очікування соціуму.

«Праматір усіх феміністок», як називали письменницю і й філософіню де Бовуар, похована на паризькому цвинтарі Монпарнас, поблизу кварталу, де прожила майже все своє життя. На її могилі прив'ялі троянди і безліч записок від шанувальниць, на яких часто написано таке: «Дякую Симона. Завдяки Вам змінилося моє життя», або – одна із найвідоміших цитат Бовуар «Жінкою не народжуються, нею стають» із її твору «Друга статъ». Феміністка Еліс Шварцер називає цю книжку «біблією фемінізму»:

Симона де Бовуар вже в юності поставила собі за мету стати письменницею – для жінки тих часів це була чи не єдина можливість досягти успіху і визнання. У 21 рік вона стала наймолодшою зі студенток Сорбонни, яка склала важкий і престижний іспит Agrégation з філософії. Кращий результат був лише в одного студента – Жана Поля Сартра, який пізніше дістав світове визнання як «батько» екзистенціалізму.

Згодом Бовуар і Сартр стали парою. Але на відміну від більшості сучасників, вони самі, незалежно від суспільних поглядів, визначали правила, за якими розвивалися їхні стосунки. Пара не була одружена, жила вільним життям, мала інші стосунки, втручалася у справи цілого світу і намагалася зробити цей світ кращим, - так про них говорять їх учні.

«Крамольне» життя Сартра і Бовуар лише підлило олії у вогонь скандалу, який розгорівся після публікації книги «Друга статъ». 1949 де Бовуар вперше докладно формулює своє бачення «жіночого питання» і відкрито розмірковує про особливості жіночої сексуальності. Її кредо: те, що суспільство розуміє під жінкою, є нічим іншим ніж соціальним конструктом. Висловивши свою життєву позицію, Симона де Бовуар наважилася на складні випробування. Її падчерка Сильвія згадувала: «У громадських місцях до неї нерідко із вульгарними жартами зверталися чоловіки, висміювали її,

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІ ПІА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ШКІА НАВС У РЕАЛІЗАЦІІ ПРІНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
ПІА ПОРЯДКУ*

немов вона відкрила всьому світові якусь непристойну правду про себе. Але, з іншого боку, був і захват, навіть серед деяких чоловіків. З усього світу надходили листи від жінок, які збагнули всю далекосяжність її книги».

Однак справжнє визнання прийшло до Симони де Бовуар лише на початку 70-их років минулого століття. Серед молодих парижанок, які взяли на озброєння тези Бовуар, була і Еліс Шварцер. Тоді вона жила і працювала у Парижі як вільна кореспондентка. Шварцер разом із однокумцями швидко здобула підтримку Бовуар у боротьбі із заборонаю абортів. 1973 року разом із понад трьомастами іншими жінками – «шльондрами» – як їх тоді називали у пресі, де Бовуар зізнається на шпальтах газети „Le Nouvel Observateur“: я робила аборт.

«Іноді вона справді йшла на вулицю разом із нами, а іноді вона просто давала нам своє ім'я. Тоді ми йшли на вулицю і кричали: «Іменем Симони де Бовуар ми вимагаємо!... Наші акції, як вона зізнавалася, неабияк радикалізували і її саму», - розповідає Еліс Шварцер. Вона переконана, що нині, більш як два десятиліття після смерті Симони де Бовуар, настав час ренесансу її ідей.

Заставська Юстина Ярославівна

курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС

Науковий керівник: Петрова Г.М.

кандидат філософських наук,

доцент кафедри філософії права та юридичної
логіки Національної академії внутрішніх справ

ФІЛОСОФСЬКІ ПОГЛЯДИ ЖАНА ЛАКАНА І СУЧАСНІСТЬ

Жак Марі Еміль Лакан (13 квітня 1901 – 9 вересня 1981) – французький психоаналітик, який зробив значний внесок у сучасний психоаналіз та філософію. Вчений синтезував класичну теорію Фрейда та власну інтерпретацію лінгвістики в унікальну психоаналітичну школу. Втім, теорія Лакана виходить далеко за межі психоаналітичної практики. Вона стала дуже популярною у сфері аналізу соціальних та політичних феноменів серед постструктуралістів.

Згідно з розподілом відомої дослідниці історії психоаналізу, Елізабет Рудінеско, Жак Лакан, разом із Сашою Нахтом, Морисом Буве, Даніелем Легашем, Франсуазою Дольто та Анрі Ейем, належать до другого покоління французьких психоаналітиків. До першого покоління Рудінеско відносить Рене Лафорга, Едуарда Пісона та Марі Бонапарт, які у 1926 році створили Паризьке Психоаналітичне Товариство (ППТ).

З 1919 року Лакан навчається на факультеті медицини, з 1926 спеціалізується з психіатрії в госпіталі Святої Анни; також проходить стажування під керівництвом всесвітньовідомого психіатра Гастана де